

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-6S/72/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1018200706
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová, LL.M
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2025:1018200706.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Vladimíry Slobodovej, LL.M a členov senátu JUDr. Davida Žáka a JUDr. Daniely Uhríkovej, v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XX, E., zastúpeného JUDr. Pavlom Gráčikom, advokátom, so sídlom Farská 40, Nitra, proti žalovanému: Ministerstvo dopravy Slovenskej republiky, so sídlom Námestie slobody 6, Bratislava, za účasti ďalších účastníkov: 1/ Železnice Slovenskej republiky, so sídlom Klemensova 8, Bratislava, IČO: 31 364 501, 2/ SLOVENSKÝ VODOHOSPODÁRSKY PODNIK, štátny podnik, so sídlom Karloveská 2, Bratislava, IČO: 36 022 047, 3/ Obec Lužianky, so sídlom Rastislavova 266, Lužianky, 4/ Valbek SK, spol. s r. o. (pôvodné obchodné meno PRODEX s.r.o.), so sídlom Eurovea Central 1, Pribinova 4, Bratislava, IČO: 17 314 569, 5/ MH Invest, s. r. o., so sídlom Mlynské Nivy 44/A, Bratislava, IČO: 36 724 530, zastúpený Chrenek, Toman, Kotrba advokátní kancelár spol. s r. o., so sídlom Těšnov 1/1059, Praha, IČO: 285 05 913, konajúca prostredníctvom Chrenek, Toman, Kotrba advokátska kancelária spol. s r. o., organizačná zložka, so sídlom Palisády 56, Bratislava, IČO: 53 650 441, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia ministra dopravy a výstavby Slovenskej republiky č. 14/2018, č. 09168/2018/SL/13054-M zo dňa 20.02.2018, taktó

rozhodol:

- I. Správny súd žalobu zamieťa.
- II. Žalovanému právo na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznáva.
- III. Ďalším účastníkom v 1. až 5. rade právo na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

I.
Priebeh administratívneho konania

1. Železnice Slovenskej republiky ako stavebník podali žalovanému dňa 12.07.2017 žiadosť o vydanie stavebného povolenia na stavbu dráhy „Terminál intermodálnej prepravy Lužianky“ Ucelená časť stavby - UČS 02 TIP Lužianky, v katastrálnom území F., G., H..

2. Žalovaný oznámil začatie stavebného konania dotknutým orgánom a upovedomil účastníkov konania o začatí stavebného konania verejnou vyhláškou č. 22067/2017/SŽDD/52753 zo dňa 24.07.2017.

3. Žalovaný ako orgán verejnej správy vo veciach dráh v zmysle § 101 písm. a) zákona č. 513/2009 Z. z. o dráhach a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o dráhach“) a ako špeciálny stavebný úrad podľa § 102 ods. 1 písm. aa) zákona o dráhach a § 120 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len „Stavebný zákon“) rozhodnutím č. 22067/2017/SŽDD/72276

zo dňa 27.11.2017 (ďalej aj „prvostupňové rozhodnutie“) podľa § 66 Stavebného zákona povolil stavbu „Terminál intermodálnej prepravy Lužianky“ Ucelená časť stavby – UČS 02 TIP Lužianky, Prevádzkový súbor: PS 02-21-01 Úprava SZZ ŽST Lužianky, PS 02-21-02 Ústredné prestavovanie výhybiek - Zabezpečovacie zariadenie, PS 02-22-02 Ústredné prestavovanie výhybiek - Štruktúrovaná kabeláž, PS 02-22-03 Ústredné prestavovanie výhybiek - Telefónna ústredňa VoIP, PS 02-22-04 Ústredné prestavovanie výhybiek - Dispozičný zapojovač, PS 02-22-05 Ústredné prestavovanie výhybiek - Rozhlasové zariadenie, PS 02-22-06 Informačný systém TIP Lužianky - Informačný systém a SW pre riadenie TIP, PS 02-22-07 Informačný systém TIP Lužianky - Prenosový systém, PS 02-22-08 Informačný systém TIP Lužianky - Monitoring vozidiel, PS 02-23-01 Zariadenie pre váženie kontajnerových zásielok - technologická časť, PS 02-23-02 Mobilný manipulačný prostriedok, PS 02-23-03 Náhradný spreader pre mobilný manipulačný prostriedok, PS 02-23-04 Dvojcestné posunovacie vozidlo, PS 02-23-05 Čerpacia stanica typu Benkalor, PS 02-23-06 Náhradný prúdový zdroj, PS 02-23-07 Kompresorová stanica, PS 02-24-01 Prípojka vn 22kV, transformačná stanica - časť transformačná stanica, PS 02-25-01 Zabezpečenie sieťového pripojenia mobilnej komunikácie RFID, WIFI, 4G, GPRS - časť Rádioifikácia, PS 02-25-02 Zabezpečenie sieťového pripojenia mobilnej komunikácie RFID, WIFI, 4G, GPRS - časť Wifi -1. etapa, PS 02-27-01 Poplachový systém narušenia, PS 02-27-02 Priemyselné kamery CCTV smerové - TIP Lužianky, PS 02-27-03 Priemyselné kamery CCTV smerové - TIP Lužianky - Expedičné koľajisko, PS 02-27-04 Priemyselné kamery CCTV priestorové, termovízia - spevnená plocha, pre skladovanie tovarov-1. Etapa, PS 02-27-06 Priemyselné kamery CCTV priestorové, termovízia - TIP Lužianky, PS 02-27-07 Priemyselné kamery CCTV priestorové, termovízia – TIP Lužianky-Expedičné koľajisko, PS 02-27-08 Optický kábel pre priemyselné kamery CCTV - 1. Etapa,

Stavebný objekt: SO 02-32-01 Železničný zvršok žkm 32,706 - žkm 31,929 (koľajnice, podvaly, drobné koľajivo), SO 02-32-02 Železničný zvršok žkm 32,706 - žkm 31,929 (koľajové lôžko, dovoz materiálu, montáž), SO 02-32-03 Priecestná úprava žkm 32,696, SO 02-32-04 Železničný zvršok - Spojovacia koľaj č.91 (koľajnice, podvaly, drobné koľajivo), SO 02-32-05 Železničný zvršok - Spojovacia koľaj č.91 (koľajové lôžko, dovoz materiálu, montáž), SO 02-32-06 Železničný spodok - Spojovacia koľaj č.91, SO 02-32-07 Železničný zvršok - Koľaj pre opravovňu vozňov (koľajnice, podvaly, drobné koľajivo), SO 02-32-08 Železničný zvršok - Koľaj pre opravovňu vozňov (koľajové lôžko, dovoz materiálu, montáž), SO 02-32-09 Železničný zvršok - Koľaj pre opravovňu vozňov (koľajnicové zarážadlá), SO 02-32-10 Železničný spodok - Koľaj pre opravovňu vozňov, SO 02-32-11 Železničný zvršok - TIP Lužianky (koľajnice, podvaly, drobné koľajivo), SO 02-32-12 Železničný zvršok - TIP Lužianky (koľajové lôžko, dovoz materiálu, montáž), SO 02-32-13 Železničný zvršok - TIP Lužianky (koľajnicové zarážadlá), SO 02-32-14 Výhybkové jednotky 1:9-300 TIP Lužianky, 1:9-190 Opravovňa vozňov, SO 02-32-15 Železničný spodok - TIP Lužianky, SO 02-32-16 Železničný zvršok - TIP Lužianky - Expedičné koľajisko koľajnice, podvaly, drobné koľajivo), SO 02-32-17 Železničný zvršok - TIP Lužianky - Expedičné koľajisko (koľajové lôžko, dovoz materiálu, montáž), SO 02-32-18 Železničný zvršok - TIP Lužianky - Expedičné koľajisko (koľajnicové zarážadlá), SO 02-32-19 Výhybkové jednotky 1:9-300 TIP Lužianky - Expedičné koľajisko, SO 02-32-20 Železničný spodok - TIP Lužianky - Expedičné koľajisko, SO 02-32-21 Priecestná úprava koľaje (betónová konštrukcia, celogumová konštrukcia, alebo konštrukcia s použitím zamkovej dlažby), SO 02-32-22 Ústredné prestavovanie výhybiek - Káblová chráničková trasa, SO 02-33-02 Výstavba nového žel. mostného objektu rozpätie konštrukcie 25m v žkm 0,747 nad cestou MZK 12/50, SO 02-34-01 Prevádzková budova, SO 02-34-02 Priestor pre colnú manipuláciu so zastrešením SO 02-34-03 Priestor pre opravu kontajnerov, SO 02-34-04 Sklad pre údržbu, SO 02-34-05 Garáž pre MMP, SO 02-34-06 Hala - prístrešok pre opravy vozňov vrátane prehliadkového kanála, SO 02-34-07 Objekt sociálneho zázemia v expedičnej časti terminálu, SO 02-34-08 Sklad pre údržbu, SO 02-34-09 Budova pre ostrahu – vrátnica, SO 02-34-10 Zariadenie pre váženie kontajnerových zásielok - stavebná časť, SO 02-34-11 Priestor pre umývanie kontajnerov vrátane odkanalizovania a ORL, SO 02-34-12 Rampy pre nakládku tovaru, SO 02-34-13 Oplotenie areálu TIP Lužianky, SO 02-34-14 Oplotenie areálu TIP Lužianky - Expedičné koľajisko, SO 02-35-01 Osvetlenie plochy MMP vežové TIP Lužianky, SO 02-35-02 Prípojka vn 22kV, transformačná stanica - časť prípojka vn, SO 02-35-05 Osvetlenie expedičných koľají TIP Lužianky - Expedičné koľajisko (LED), SO 02-35-06 Osvetlenie priestoru opravovne vozňov (LED), SO 02-35-08 Elektrické stojany pre manipuláciu s vozňami, SO 02-38-01 Spevnené plochy pre mobilný manipulačný prostriedok TIP Lužianky, SO 02-38-02 Areálové komunikácie vrátane vodorovného dopravného značenia TIP Lužianky (betónový kryt), SO 02-38-03 Areálové komunikácie vrátane vodorovného dopravného značenia TIP Lužianky - Expedičné koľajisko (betónový kryt), SO 02-38-04 Areálové komunikácie Opravovňa vozňov, SO 02-38-07 Areálové komunikácie vrátane vodorovného

dopravného značenia TIP Lužianky - Expedičné koľajisko (betónový kryt) – káblovod, SO 02-38-08 Spevnená plocha pre skladovanie tovarov (betónový kryt) - 1. etapa – káblovod.

V odôvodnení rozhodnutia žalovaný uviedol, že predmetná stavba sa realizuje ako súčasť Strategického parku Nitra, pre ktorú bolo Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky vydané Osvedčenie o významnej investícii č. 20801/2015-1000-33509 zo dňa 13.07.2015 a č. 20801/2015-1000-35613 zo dňa 22.07.2015 (ďalej len „Osvedčenia o významnej investícii“) v súlade s § 32 ods. 2 zákona č. 254/2015 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov a ktorým sa dopĺňa zákon č. 220/2004 Z. z. o ochrane a využívaní poľnohospodárskej pôdy a o zmene zákona č. 245/2003 Z. z. o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 254/2015 Z. z.“). Účelom stavby je zabezpečiť dopravu tovarov a materiálov a export výrobkov podľa potrieb Strategického parku Nitra.

4. Minister dopravy a výstavby Slovenskej republiky (ďalej len „minister“) rozhodnutím č. 14/2018, č. 09168/2018/SL/13054-M zo dňa 20.02.2018 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“) podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“) zamietol rozklad žalobcu a prvostupňové rozhodnutie žalovaného potvrdil.

II.

Žaloba

5. Žalobca sa žalobou zo dňa 04.05.2018, doručenou Krajskému súdu v Bratislave dňa 09.05.2018, domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia ministra č. 14/2018, č. 09168/2018/SL/13054-M zo dňa 20.02.2018, ako aj prvostupňového rozhodnutia žalovaného č. 22067/2017/SŽDD/72276 zo dňa 27.11.2017, ich zrušenia z dôvodov podľa § 191 ods. 1 písm. c), d), e) a g) v spojení s § 191 ods. 3 písm. a) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) a vrátenia veci orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 191 ods. 4 SSP).

6. V dôvodoch žalobca uviedol, že v napadnutom rozhodnutí sa žalovaný nevysporiadal s námietkami žalobcu, týkajúcimi sa teórie legitímnych očakávaní a verejne predneseným sľubom vtedajšieho predsedu vlády A. I., že štát pozemky žalobcu nepotrebuje a že žalobca môže realizovať svoje zámery a nikto mu v tom nebude brániť. Argumentácia žalovaného rozsudkom Európskeho súdneho dvora (ďalej len „ESD“) v spojených veciach C-133/93, C-300/93, C-362/93 zo dňa 05.10.1994 (Crispoltoni) k tejto námietke nebola podľa žalobcu vecná a týkala sa odlišnej situácie.

7. Ďalej žalobca namietal, že mu ako známemu účastníkovi konania nebolo doručené stavebné povolenie do vlastných rúk, ale iba verejnou vyhláškou. Týmto postupom došlo podľa žalobcu k porušeniu § 3 ods. 2, § 24 ods. 1, § 59 ods. 1 Správneho poriadku a tiež k porušeniu princípu rovnosti účastníkov konania (ak sa stavebné povolenie doručovalo niektorým účastníkom konania osobne). Nekonanim so žalobcom ako s účastníkom konania došlo k odopretiu možnosti, aby mohol žalobca podať písomné námietky a vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia, čím došlo zároveň k porušeniu § 33 ods. 2 Správneho poriadku.

8. Žalobca tiež namietal, že stavebnému konaniu nepredchádzalo konanie ohľadom posudzovania vplyvov na životné prostredie, týkajúce sa strategického parku ako celku. Tým bol podľa žalobcu porušený zákon č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 24/2006 Z. z.“). Rozhodnutie žalovaného, ktoré iba odkazuje na záväzné stanovisko Okresného úradu Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie č. OU-NR-OSZP3-2017/0400798 zo dňa 13.11.2017, je podľa žalobcu v tejto časti nepreskúmateľné a arbitrárne. Podľa žalobcu tiež nebolo dodržané ustanovenie § 9 ods. 2 vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 453/2000 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona (ďalej len „vyhláška MŽP SR č. 453/2000 Z. z.“), keď v stavebnom konaní, v rámci ktorého sa rozhodovalo o vydaní stavebného povolenia prvej stavby celého súboru stavieb tvoriacich „Automotive Nitra Project“ nebol predložený zastavovací plán.

9. V podanom rozklade žalobca namietal aj to, že stavebné povolenie na stavbu „Príprava strategického parku Nitra“ vydalo Mesto Nitra pod č. UHA-DaCH-5484/2016-007-Ing.Dá dňa 04.11.2016, keď v zmysle § 117b Stavebného zákona na uskutočnenie stavby, ktorá je významnou investíciou podľa osobitného predpisu vykonáva pôsobnosť stavebného úradu vo veciach územného konania a stavebného konania

obvodný úrad v sídle kraja, pričom zákonom č. 180/2013 Z. z. prešli kompetencie z obvodných úradov v sídle kraja na okresné úrady v sídle kraja.

10. Žalobca tiež namietal, že J. C. K. nebol osobou oprávnenou podpísať stavebné povolenie, nedodržanie lehoty na vydanie rozhodnutia podľa § 49 ods. 2 Správneho poriadku a lehoty na oznámenie o začatí stavebného konania, že nebola naplnená hypotéza § 32 ods. 2 Stavebného zákona, keď stavba „Automotive Nitra Project“ leží na viacerých katastrálnych územiach, pričom okrem katastrálneho územia F. zasahuje aj do katastrálneho územia L., M., G., ktoré sú na území Mesta Nitra a v územnom pláne Mesta Nitra nie je takáto výstavba predpokladaná.

III.

Vyjadrenia žalovaného a ďalších účastníkov v 1. a 5. rade

11. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 14.08.2018 navrhol, aby správny súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Uviedol, že námietky ohľadom verejného prísľubu predsedu vlády a legitímnych očakávaní sa týkajú rozhodnutí o vyvlastnení pozemkov vo vlastníctve žalobcu a nie stavebného povolenia. Vzhľadom k tomu, že v prejednávanej veci ide o stavbu s veľkým počtom účastníkov konania, oznámenie o začatí stavebného konania bolo v súlade s § 61 ods. 4 Stavebného zákona doručované verejnou vyhláškou. Preto aj stavebné povolenie bolo v zmysle § 69 ods. 1 Stavebného zákona doručované rovnakým spôsobom. Žalobcovi tak neboli v konaní odopreté žiadne práva, mohol podávať námietky a minister sa riadne zaoberal aj žalobcom podaným rozkladom. Žalovaný ďalej poukázal na to, že podkladom pre vydanie stavebného povolenia bolo aj záverečné stanovisko Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 4783/2016-1.7/pl zo dňa 04.11.2016, vydané podľa § 37 zákona č. 24/2006 Z. z. a rozhodnutie Okresného úradu Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36 zo dňa 08.10.2015 o tom, že stavba nebude posudzovaná podľa § 29 zákona č. 24/2006 Z. z. Tieto rozhodnutia boli vydané v samostatných konaniach a preto v stavebnom konaní nie je možné vznášať proti nim námietky. Pokiaľ žalobca namietal, že Mesto Nitra nebolo orgánom príslušným na vydanie stavebného povolenia na stavbu „Príprava strategického parku Nitra“, takúto námietku mal žalobca vzniesť v konaní, v ktorom bolo toto rozhodnutie vydané. Žalovaný tiež uviedol, že J. C. K. ako riaditeľ odboru Dráhový stavebný úrad, sekcie Železničnej dopravy a dráh ministerstva, bol podľa čl. 10 ods. 2 písm. d) a f) organizačného poriadku ministerstva oprávnený podpísať stavebné povolenie.

12. Ďalší účastník v 1. rade vo vyjadrení zo dňa 19.09.2019 navrhol, aby súd žalobu ako nedôvodnú zamietol, nakoľko priebeh administratívneho konania, ako aj napadnuté rozhodnutia považuje za zákonné.

13. Ďalší účastník v 5. rade vo vyjadrení zo dňa 20.09.2019 taktiež navrhol, aby súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Uviedol, že z administratívneho konania a postavenia žalobcu v ňom bol žalobca oprávnený podať žalobu iba ako zainteresovaná verejnosť v zmysle § 178 ods. 3 SSP, a teda mohol namietat iba porušenie verejného záujmu v oblasti životného prostredia. Ďalej uviedol, že sľub akéhokoľvek politického subjektu nie je rozhodnutím orgánu verejnej správy, a preto sa nemôže posudzovať ako doterajšia rozhodovacia prax. Poukázal tiež na to, že so žalobcom bolo počas stavebného konania konané ako s účastníkom konania a bolo mu umožnené uplatniť všetky svoje práva, ktoré mu z tohto postavenia vyplývajú, keď oznámenie o začatí stavebného konania a stavebné povolenie boli doručované verejnou vyhláškou v súlade s § 61 ods. 1, 2 a 4 Stavebného zákona. K námietke, že stavebnému konaniu nepredchádzalo posudzovanie vplyvov na životné prostredie, týkajúce sa strategického parku ako celku, poukázal ďalší účastník v 5. rade na viazanosť žalovaného záväzným stanoviskom Okresného úradu Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie č. OU-NR-OSZP3-2017/0400798 zo dňa 13.11.2017. Nad rámec toho ďalší účastník v 5. rade uviedol, že už v roku 2005 bola posúdená činnosť „Priemyselný park Nitra - Sever“ podľa zákona č. 127/1994 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, a to v rozsahu komunikácií a inžinierskych sietí. Pojem Strategický park je použitý v osvedčeniach o významnej investícii, ktoré uvádzajú, že uskutočnenie stavby „Vybudovanie strategického parku“ je vo verejnom záujme. Podľa návrhu na vydanie osvedčenia o významnej investícii je účelom vybudovania strategického parku majetkovoprávne vysporiadanie pozemkov a príprava komplexnej infraštruktúry pre vytvorenie strategickej investície. Je teda nepochybné, že zámer navrhovanej činnosti „Priemyselný park Nitra - Sever“ sa zhoduje s účelom vybudovania Strategického parku, ktorý bol ako celok posúdený v roku 2005 ako navrhovaná činnosť

„Priemyselny park Nitra – Sever“. K námietke o porušení § 9 ods. 2 vyhlášky MŽP SR č. 453/2000 Z. z. ďalší účastník v 5. rade uviedol, že priestorové usporiadanie strategického parku vyplýva zo zastavovacieho plánu, ktorý bol predložený v rámci stavebného povolenia na prvý stavebný objekt areálu. Za irelevantnú považoval námietku žalobcu o nepríslušnosti Mesta Nitra konať a rozhodnúť v konaní vedenom pod č. UHA-DaCH-5484/2016. K námietkam o nedodržaní lehôt na oznámenie začatia stavebného konania a vydania rozhodnutia ďalší účastník v 5. rade uviedol, že ide o lehoty, ktoré majú poriadkový charakter. V závere uviedol, že zákon a ani iný právny predpis neukladá povinnosť stavebnému úradu skúmať súlad stavby s inými územnými plánmi, než s územným plánom obce, v katastrálnom území ktorej sa stavba realizuje.

14. Ďalší účastníci konania v 2., 3. a 4. rade sa k žalobe nevyjadrili.

15. Žalovaný sa vo vyjadrení zo dňa 20.12.2023 stotožnil s vyjadreniami ďalších účastníkov v 1. a 5. rade. Ďalší účastník v 1. rade sa vo vyjadrení zo dňa 20.12.2023 stotožnil s vyjadrením ďalšieho účastníka v 5. rade.

IV.

Konanie na správnom súde

16. Podľa § 3 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, začal s účinnosťou od 01.06.2023 vykonávať svoju činnosť Správny súd v Bratislave (ďalej aj „správny súd“), na ktorý prešiel od 01.06.2023 výkon súdnictva v správnej agende z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Trnave a Krajského súdu v Nitre. V súlade s platným a účinným rozvrhom práce správneho súdu bola vec v zmysle § 51 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky pridelená do senátu 3S správneho súdu a vedená pod sp. zn. BA-6S/72/2018.

17. Správny súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie podľa § 10, § 13 ods. 1 SSP, po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu a administratívneho spisu žalovaného, preskúmal napadnuté rozhodnutia, ako aj priebeh administratívneho konania, predchádzajúceho ich vydaniu, a viazaný rozsahom a dôvodmi správnej žaloby (§ 134 ods. 1 SSP) dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Správny súd rozhodol vo veci na pojednávaní dňa 09.10.2025.

V.

Relevantné právne predpisy

18. Podľa § 493e SSP, v znení účinnom od 01.07.2023, konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

19. Podľa § 177 ods. 1 SSP správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

20. Podľa § 178 ods. 3 SSP zainteresovaná verejnosť je oprávnená podať správnu žalobu proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy, ak tvrdí, že tým bol porušený verejný záujem v oblasti životného prostredia.

21. Podľa § 101 písm. a) zákona č. 513/2009 Z. z. orgánmi verejnej správy vo veciach dráh sú ministerstvo.

22. Podľa § 102 ods. 1 písm. aa) zákona č. 513/2009 Z. z. ministerstvo je špeciálnym stavebným úradom pre stavby dráh a ich súčastí, pre stavby v obvode dráhy, ktoré neslúžia na prevádzku dráhy alebo na dopravu na dráhe, a pre stavby v ochrannom pásme dráhy, ktoré slúžia na prevádzku dráhy alebo na dopravu na dráhe, okrem mestských dráh.

23. Podľa § 32 ods. 2 Stavebného zákona územné rozhodnutie sa nevyžaduje na umiestnenie strategického parku a na prípravu územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané

osvedčenie o významnej investícii podľa osobitného predpisu, ak priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením, vyplýva z územného plánu obce alebo z územného plánu zóny.

24. Podľa § 59 ods. 1 Stavebného zákona účastníkmi stavebného konania sú: a) stavebník, b) osoby, ktoré majú vlastnícke alebo iné práva k pozemkom a stavbám na nich vrátane susediacich pozemkov a stavieb, ak ich vlastnícke alebo iné práva k týmto pozemkom a stavbám môžu byť stavebným povolením priamo dotknuté, c) ďalšie osoby, ktorým toto postavenie vyplýva z osobitného predpisu, d) stavebný dozor alebo kvalifikovaná osoba, e) projektant v časti, ktorá sa týka projektu stavby.

25. Podľa § 61 ods. 4 Stavebného zákona pri líniových stavbách alebo v odôvodnených prípadoch aj pri zvlášť rozsiahlych stavbách, stavbách s veľkým počtom účastníkov konania stavebný úrad upovedomí účastníkov o začatí stavebného konania verejnou vyhláškou najmenej 15 dní pred konaním miestneho zisťovania, prípadne ústneho pojednávania, a ak sa nekoná ústne pojednávanie, pred uplynutím lehoty určenej podľa odseku 3.

26. Podľa § 69 ods. 1 Stavebného zákona stavebné povolenie a rozhodnutie o predĺžení jeho platnosti sa oznámi rovnakým spôsobom ako začatie stavebného konania a upovedomenie o ústnom pojednávaní; tieto rozhodnutia týkajúce sa jednoduchých a drobných stavieb sa oznámia aj orgánom štátnej správy, ktoré si vyhradili posúdenie dokumentácie.

27. Podľa § 120 ods. 1 Stavebného zákona pri stavbách letísk, stavbách v územných obvodoch letísk a stavbách leteckých pozemných zariadení, stavbách dráh a na dráhe, pri stavbách pozemných komunikácií, pri vodných stavbách a stavbách podliehajúcich integrovanému povoľovaniu a pri stavbách na povrchu, ktoré bezprostredne slúžia prevádzke banských diel a banských stavieb pod povrchom, a to ťažných vežiach, jamových budovách, strojovniach ťažných strojov a ventilátorovniach a pri stavbách skladov výbušnín vykonávajú pôsobnosť stavebného úradu s výnimkou právomoci vo veciach územného rozhodovania a vyvlastnenia orgány vykonávajúce štátnu správu na uvedených úsekoch podľa osobitných predpisov (ďalej len "špeciálne stavebné úrady").

28. Podľa § 139 ods. 1 Stavebného zákona pod pojmom "iné práva k pozemkom a stavbám" použitým v spojení "vlastnícke alebo iné práva k pozemkom a stavbám na nich" sa podľa povahy prípadu rozumie a) užívanie pozemku alebo stavby na základe nájomnej zmluvy, dohody o budúcej kúpnej zmluve alebo dohody o budúcej zmluve o vecnom bremene, z ktorých vyplýva právo uskutočniť stavbu alebo jej zmenu, b) právo vyplývajúce z vecného bremena spojeného s pozemkom alebo stavbou, c) právo vyplývajúce z iných právnych predpisov, d) užívanie pozemku alebo stavby na základe koncesnej zmluvy, z ktorej vyplýva právo uskutočniť stavbu alebo jej zmenu.

29. Podľa § 140 Stavebného zákona ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

30. Podľa § 24 ods. 3 zákona č. 24/2006 Z. z. verejnosť prejaví záujem na navrhovanej činnosti alebo jej zmene a na konaní o jej povolení podaním a) odôvodneného písomného stanoviska k zámeru podľa § 23 ods. 4, b) odôvodnených pripomienok k rozsahu hodnotenia navrhovanej činnosti alebo jej zmeny podľa § 30 ods. 8, c) odôvodneného písomného stanoviska k správe o hodnotení činnosti podľa § 35 ods. 2, d) odôvodneného písomného stanoviska k oznámeniu o zmene podľa § 29 ods. 9.

31. Podľa § 24 ods. 4 zákona č. 24/2006 Z. z. verejnosť má právo podať odvolanie proti rozhodnutiu o tom, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena má posudzovať podľa tohto zákona (ďalej len "rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní"), alebo proti záverečnému stanovisku aj vtedy, ak nebola účastníkom zisťovacieho konania alebo konania o vydaní záverečného stanoviska alebo jeho zmeny. Za deň doručenia rozhodnutia sa pri podaní takého odvolania považuje pätnásty deň zverejnenia rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní podľa § 29 ods. 15 alebo záverečného stanoviska príslušným orgánom podľa § 37 ods. 6. Verejnosť podaním odvolania zároveň prejaví záujem na navrhovanej činnosti a na konaní o jej povolení.

32. Podľa § 9 ods. 2 vyhlášky MŽP SR č. 453/2000 Z. z. ak stavebník žiada o stavebné povolenie postupne na jednotlivé stavby súboru, projektová dokumentácia prvej stavby obsahuje celkovú situáciu (zastavovací plán) celého súboru stavieb vrátane zariadenia staveniska.

VI.

Právne posúdenie veci správnym súdom

33. Predmetom súdneho prieskumu bolo rozhodnutie ministra, ktorým potvrdil prvostupňové rozhodnutie žalovaného, ktorým bola podľa § 66 Stavebného zákona povolená stavba „Terminál intermodálnej prepravy Lužianky“ Ucelená časť stavby – UČS 02 TIP Lužianky, bližšie špecifikovaná v bode 3. tohto rozsudku.

34. Žalobca v žalobe uviedol, že túto podáva podľa § 177 a nasl. SSP z dôvodu, že sa domáha ochrany svojich subjektívnych práv, pretože bol na nich ukrátený. Hoci žalobca v podanej žalobe tvrdil, že z dôvodu zrejmej nezákonnosti prvostupňového rozhodnutia žalovaného ako aj napadnutého rozhodnutia ministra bol ukrátený na svojich právach a právom chránených záujmoch, žiadnym spôsobom nevymedzil subjektívne práva, na ktorých mal byť týmito rozhodnutiami ukrátený, resp. nevymedzil, ktoré jeho práva alebo právom chránené záujmy mali byť žalobou napadnutými rozhodnutiami porušené alebo priamo dotknuté.

35. S poukazom na uvedené tvrdenie žalobcu a formulované dôvody žaloby (bod III.2 a 3 a bod III.7 žaloby), správny súd v prvom rade skúmal aktívnu legitimáciu žalobcu na podanie žaloby. Správny súd z administratívneho spisu, ako aj z napadnutého rozhodnutia ministra zistil, že orgány verejnej správy konali so žalobcom ako s účastníkom stavebného konania v zmysle § 59 ods. 1 písm. c) Stavebného zákona, čo znamená, že žalobca bol účastníkom stavebného konania ako osoba, ktorej toto oprávnenie vyplývalo z osobitného predpisu, ktorým bol v tomto prípade zákon č. 24/2006 Z. z.

36. Správny súd uvádza, že pojem účastníka konania definuje tak Stavebný zákon (v prípade stavebného konania je to § 59 ods. 1), ako aj Správny poriadok (§ 14 ods. 1 a 2) ako všeobecný predpis o správnom konaní. Z ustanovenia § 140 Stavebného zákona vyplýva, že na konanie vedené podľa Stavebného zákona sa použijú ustanovenia Správneho poriadku len vtedy, ak sám Stavebný zákon ako osobitný predpis neupravuje konkrétnu situáciu resp. právnu otázku inak. Vzhľadom k tomu, že Stavebný zákon výslovne pomenúva účastníkov stavebného konania (§ 59 ods. 1), je v danej veci vylúčená aplikácia § 14 Správneho poriadku, v ktorom je okruh účastníkov správneho konania vymedzený všeobecne. Na posúdenie účasti žalobcu v stavebnom konaní bolo preto potrebné postupovať podľa § 59 ods. 1 Stavebného zákona, ktorý je v stavebnom konaní zákonom špeciálnym vo vzťahu k Správneho poriadku. V súvislosti s vyššie uvedeným poukazuje správny súd na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžk/23/2017 zo dňa 01.03.2018, v zmysle ktorého „Vzhľadom k tomu, že stavebný zákon výslovne pomenúva účastníkov každého konania podľa stavebného zákona osobitne a odlišne, ako sú účastníci konania definovaní vo všeobecnom predpise o správnom konaní, kasačný súd má za to, že ustanovenie § 140 stavebného zákona vylučuje aplikáciu ustanovení správneho poriadku vo vzťahu k účastníkom konania.“.

37. Podľa § 59 ods. 1 Stavebného zákona účastníkmi stavebného konania sú a) stavebník, b) osoby, ktoré majú vlastnícke alebo iné práva k pozemkom a stavbám na nich vrátane susediacich pozemkov a stavieb, ak ich vlastnícke alebo iné práva k týmto pozemkom a stavbám môžu byť stavebným povolením priamo dotknuté, c) ďalšie osoby, ktorým toto postavenie vyplýva z osobitného predpisu, d) stavebný dozor alebo kvalifikovaná osoba, e) projektant v časti, ktorá sa týka projektu stavby.

38. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že žalobca nie je stavebníkom povolenej stavby (§ 59 ods. 1 písm. a) Stavebného zákona). Žalobca zároveň nepreukázal, že je osobou, ktorá má vlastnícke alebo iné práva k pozemkom a stavbám na nich vrátane susediacich pozemkov a stavieb, ak jej vlastnícke alebo iné práva k týmto pozemkom a stavbám môžu byť stavebným povolením priamo dotknuté (§ 59 ods. 1 písm. b) Stavebného zákona). Pokiaľ žalobca svoje účastníctvo v stavebnom konaní odvodzoval od toho, že stavba, ktorá bola prvostupňovým rozhodnutím žalovaného povolená sa nachádza v strategickom parku, kde sú začlenené aj pozemky vo vlastníctve žalobcu v katastrálnom území G. v Nitre, správny súd uvádza, že dotknutá stavba sa má podľa stavebného povolenia realizovať v katastrálnom území F., G. N. H. a nie v katastrálnom území G. v Nitre. Skutočnosť, že žalobca má vlastnícke alebo iné práva k pozemkom a stavbám na nich vrátane susediacich pozemkov a stavieb v katastrálnom území F., G. alebo H., z ktorého dôvodu môžu byť jeho vlastnícke alebo iné práva k týmto pozemkom a stavbám stavebným povolením priamo dotknuté, žalobca v správnej

žalobe netvrdil a ani nepreukázal. Zároveň minister v napadnutom rozhodnutí uviedol, že žalobca bol pôvodným vlastníkom pozemku parc. č. 3064 v katastrálnom území F., ktorá mu však bola právoplatným rozhodnutím vyvlastnená, avšak povolená stavba nezasahuje ani do tohto pozemku. Proti uvedenej argumentácií žalobca v správnej žalobe nevzniesol žiadne námietky. Žalobca teda v stavebnom konaní a ani v správnej žalobe nepreukázal, že je vlastníkom pozemkov, na ktorých sa má povolená stavba realizovať a ani to, že by bol vlastníkom susediacich pozemkov a stavieb, a teda jeho vlastnícke práva nemohli byť napadnutými rozhodnutiami žiadnym spôsobom dotknuté. Žalobca zároveň nepreukázal iné práva k pozemkom a stavbám na nich vrátane susediacich pozemkov a stavieb tak, ako sú tieto iné práva vymedzené v § 139 ods. 1 písm. a) až d) Stavebného zákona. V stavebnom konaní nebol žalobca ani stavebný dozor alebo kvalifikovaná osoba (§ 59 ods. 1 písm. d) Stavebného zákona) a ani projektant (§ 59 ods. 1 písm. e) Stavebného zákona). Žalobcovi teda nebolo možné priznať postavenie účastníka stavebného konania podľa § 59 ods. 1 písm. a), b), d) a e) Stavebného zákona.

39. Z uvedeného potom vyplýva, že orgány verejnej správy správne konali so žalobcom ako s účastníkom stavebného konania v zmysle § 59 ods. 1 písm. c) Stavebného zákona, teda ako s osobou (dotknutá verejnosť), ktorej toto oprávnenie vyplývalo z osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 24/2006 Z. z., nakoľko v konaní podľa tretej časti vyššie citovaného zákona (posudzovanie navrhovaných činností) uplatnil žalobca postup podľa § 24 ods. 3, resp. 4 tohto zákona, teda podal odôvodnené písomné stanovisko k zámeru navrhovanej činnosti „Automotive Nitra Project“, čo uviedol minister aj v napadnutom rozhodnutí. Uvedené vyplýva aj z rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn. 26S/3/2016 zo dňa 01.07.2021 vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia Okresného úradu Nitra, odbor opravných prostriedkov, referát starostlivosti o životné prostredie č. OU-NR-OOP4-2015/045777 zo dňa 14.12.2015, ktorým bolo zamietnuté aj odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie Okresného úradu Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36 zo dňa 08.10.2015.

40. S poukazom na uvedené dospel správny súd k záveru, že žalobu žalobcu bolo potrebné posudzovať v zmysle § 178 ods. 3 SSP, teda ako žalobu podanú zainteresovanou verejnosťou, čo možno vyvodiť aj z jeho námietky, že investícia, súčasťou ktorej je aj stavba uvedená v napadnutom stavebnom povolení, mala byť posudzovaná podľa zákona č. 24/2006 Z. z. Správny súd nemal z tvrdení žalobcu obsiahnutých v správnej žalobe nijako preukázané, že by bol ako fyzická osoba stavebným povolením ukrátený na svojich právach alebo právom chránených záujmoch tak, ako to predpokladá § 178 ods. 1 SSP. Iné závery nevyplývajú ani z predloženého administratívneho spisu.

41. Na podporu vyššie uvedených záverov odkazuje správny súd napr. na rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Svk/15/2021 zo dňa 26.04.2022 v obdobnej veci totožného žalobcu.

42. Správny súd ďalej vyhodnotil ako nedôvodnú námietku žalobcu, týkajúcu sa doručovania stavebného povolenia verejnou vyhláškou. Žalobca mal za to, že ako účastníkovi stavebného konania mu malo byť stavebné povolenie doručované do vlastných rúk.

43. K uvedenej námietke správny súd uvádza, že doručovanie písomností verejnou vyhláškou predstavuje štandardný spôsob doručovania, umožňujúci primeraným spôsobom riešiť napätie medzi povinnosťou orgánu verejnej správy oznámiť oprávneným subjektom relevantné údaje v konaní a požiadavkou zabezpečiť plynulý priebeh konania elimináciou rizika jeho zablokovania v dôsledku objektívnej alebo subjektívnej nemožnosti doručenia veľkému počtu osôb v primeranom časovom rozpätí alebo v dôsledku absencie aktuálnych údajov o mieste ich pobytu (napríklad nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 22/06 zo dňa 01.10.2008, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžo/125/2009 zo dňa 21.01.2010).

44. Správny súd dodáva, že tento spôsob doručovania v stavebnom konaní vyžaduje od účastníka stavebného konania vyššiu mieru obozretnosti a procesnej aktivity, nezbavuje ho však reálnej možnosti zúčastniť sa daného konania a požívať všetky práva zaručené v tomto konaní, vrátane práva uplatniť voči povolovanej stavbe námietky v príslušnej lehote, podať proti stavebnému povoleniu rozklad, prípadne sa následne brániť proti rozhodnutiu o rozklade správnu žalobou. Doručovaním rozhodnutia verejnou vyhláškou bol v tomto prípade sledovaný legitímny cieľ, nakoľko stavba s veľkým počtom účastníkov konania predstavuje špecifický typ stavby, pri ktorej doručovanie verejnou vyhláškou slúži na dosiahnutie

efektívneho a hospodárneho vedenia tohto konania tak, aby bolo možné ukončiť ho v primeranej lehote, pričom toto doručovanie bolo na dosiahnutie tohto cieľa nevyhnutné a tomuto cieľu zodpovedajúce. Rovnako tak nie je možné konštatovať, že by inštitút doručovania verejnou vyhláškou podľa Stavebného zákona niečím znevýhodňoval niektorého z účastníkov stavebného konania oproti iným, teda, že by spôsob vyvesenia písomnosti, prípadne doba vyvesenia písomnosti (15 dní) znemožňovali, aby sa účastník konania o takto doručovanej písomnosti dozvedel. Zároveň možnosť doručovať verejnou vyhláškou aj známym účastníkom stavebného konania je odôvodnená osobitnou povahou konania o stavbách s veľkým počtom účastníkov konania (napr. rozsudok Najvyššieho správneho súdu sp. zn. 6Svk/15/2022 zo dňa 29.03.2023).

45. V prejednávanej veci žalovaný upovedomil účastníkov konania o začatí stavebného konania verejnou vyhláškou v súlade s § 61 ods. 4 Stavebného zákona. Preto aj stavebné povolenie bolo v zmysle § 69 ods. 1 Stavebného zákona oznamované rovnakým spôsobom. Z administratívneho spisu zároveň vyplýva, že žalobca podal v stavebnom konaní námietky, a to vo vyjadrení zo dňa 11.09.2017. Následne podal žalobca aj rozklad proti stavebnému povoleniu, o ktorom minister rozhodol, a proti ktorému rozhodnutiu ministra podal žalobca správnu žalobu. Žalobcovi tak neboli v stavebnom konaní odopreté žiadne práva tak, ako to žalobca namietal v správnej žalobe, keď mohol podať a aj podal v stavebnom konaní námietky, minister sa riadne zaoberal žalobcom podaným rozkladom proti stavebnému povoleniu a o tomto aj rozhodol, pričom sa žalobca následne bránil proti rozhodnutiu ministra o rozklade správnu žalobou.

46. V tejto súvislosti možno poukázať aj na uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžp 20/2011 zo dňa 14.12.2011 a sp. zn. 10Sžk/18/2018 zo dňa 10.12.2018 a rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/89/2015 zo dňa 23.02.2017, sp. zn. 5Sžz/1/2010 zo dňa 28.04.2011 a sp. zn. 8Sžz/1/2010 zo dňa 27.01.2011.

47. Zároveň správny súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Svk/1/2023 zo dňa 29.05.2025, v zmysle ktorého:

„46. Konfliktom medzi rôznymi spôsobmi doručovania úradnej písomnosti, ak jedným z nich bolo doručovanie verejnou vyhláškou, sa už zaoberal aj kasačný súd, ktorý v rozsudku sp. zn. 2Sžk/14/2019 zo dňa 26.01.2022 vyjadril názor, že „hoci postup žalovaného (ktorý kombinoval doručovanie územného rozhodnutia verejnou vyhláškou s doručením do vlastných rúk niektorým účastníkom konania) nebol postupom procesne správnym, nemá táto skutočnosť za následok nezákonnosť doručovania územného rozhodnutia verejnou vyhláškou. Následkom takéhoto nesprávneho postupu je len neúčinnosť doručenia územného rozhodnutia do vlastných rúk niektorým účastníkom konania, čo však nemá vplyv na plynutie lehôt naviazaných na doručovanie formou verejnej vyhlášky.“ Kasačný súd v uvedenej veci nadviazal na právny názor vyjadrený skorším rozhodnutím - uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžp/20/2011 zo dňa 14.12.2011, podľa ktorého „ak stavebný úrad doručuje písomnosti verejnou vyhláškou (§ 36 ods. 4, § 61 ods. 4 stavebného zákona), je vylúčené, aby niektorým účastníkom konania bolo rozhodnutie doručované do vlastných rúk podľa § 24 Správneho poriadku; v takom prípade doručenie písomného vyhotovenia písomnosti do vlastných rúk niektorým účastníkom nemá právny účinok doručenia.“ Uvedený názor nerozporoval kasačný súd ani v rozsudku sp. zn. 10Sžk/4/2021 zo dňa 26.01.2022, pričom s poukazom na ustanovenia § 61 ods. 4 v spojení s § 69 ods. 1 stavebného zákona pripomenul povinnosť doručovať rozhodnutie o odvolaní podanom proti stavebnému povoleniu rovnakým spôsobom, ako bolo doručované oznámenie o začatí stavebného konania.“

48. Pokiaľ žalobca namietal, že žalovaný sa v napadnutom rozhodnutí nevysporiadal s námietkami žalobcu, týkajúcimi sa teórie legitímnych očakávaní a verejne predneseným sľubom predsedu vlády (bod III.1 žaloby), správny súd uvádza, že táto námietka nie je dôvodná, keď minister v napadnutom rozhodnutí k tejto námietke uviedol, že je vo vzťahu k stavebnému konaniu irelevantná, keďže sa týka vyvlastňovacieho konania, ktoré je samostatným administratívnym konaním a žalovaný nie je oprávnený posudzovať zákonnosť rozhodnutí prijatých v rámci tohto konania. Zároveň minister v napadnutom rozhodnutí citoval rozsudok ESD v spojených veciach C-133/93, C-300/93, C-362/93 zo dňa 05.10.1994 (Crispoltoni) za účelom ozrejmeneja obsahu pojmu legitímne očakávanie a uviedol, že z námietok žalobcu v podanom rozklade nie je zrejmé, od akej doterajšej rozhodovacej praxe sa žalovaný odchyľil, v dôsledku čoho malo byť zasiahnuté do legitímnych očakávaní žalobcu. K uvedenej námietke rovnako správny súd uvádza, že táto je v prejednávanej veci irelevantná, keďže sa týka vyvlastňovacieho konania, ktoré predmetom tohto súdneho konania nie je. Z tohto dôvodu sa správny súd touto

námietkou nezaoberal. Nad rámec uvedeného však správny súd uvádza, že účelom legitímneho očakávania je garancia čitateľnosti správania sa orgánov verejnej moci a ochrana súkromných osôb pred nepredvídateľným mocenským zásahom do ich právnej situácie, na vyústenie ktorej do určitého výsledku sa oprávnené spoliehali. V prípade, že rozhodnutím orgánu verejnej správy sú tieto princípy narušené, je úlohou správneho súdu poskytnúť subjektu priamo dotknutému takýmto rozhodnutím náležitú právnu ochranu. Zo žalobcom označených vyjadrení správny súd nevzhladol náležitý súvis s prejedávanou vecou, keďže predseda vlády nebol orgánom verejnej správy alebo jeho členom, ktorý by konal a rozhodoval v stavebnom konaní. Vyjadrenia predstaviteľov vlády, politických strán či hnutí alebo iných aktérov voľnej politickej súťaže, nemožno bez ďalšieho považovať za záruku konkrétneho (totožného) výsledku následnej rozhodovacej činnosti jednotlivých administratívnych orgánov pri výkone ich právomocí.

49. Čo sa týka námietky nedodržania viacerých právnych predpisov (bod III.4 žaloby), správny súd uvádza, že žalobca túto námietku formuloval iba všeobecne, bez konkrétneho označenia, ktoré právne predpisy boli porušené a aký vplyv malo toto porušenie na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu sa správny súd s touto námietkou nemohol zaoberať.

50. Ako nedôvodnú vyhodnotil správny súd aj námietku, že stavebnému konaniu nepredchádzalo konanie ohľadom posudzovania vplyvov na životné prostredie, týkajúce sa strategického parku ako celku (bod III.5 žaloby). Správny súd uvádza, že predmetom tohto súdneho konania nie je preskúmavanie zákonnosti rozhodnutia o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, ale preskúmavanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia, týkajúceho sa povolenia stavby. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 10Sžk/40/2020 zo dňa 23.02.2022 v tejto súvislosti uviedol, že „50. Najvyšší správny súd sa tiež zaoberal kasačnou námietkou žalobcu, spočívajúcou v tvrdení, že v rámci strategického parku neprebehlo zisťovacie konanie v zmysle zákona o posudzovaní vplyvov na ŽP. Túto však nemohol pokladať za dôvodnú. Ohľadom uvedeného dáva do pozornosti, že cieľom zisťovacieho konania je zistiť, či určitá navrhovaná činnosť alebo jej zmena majú alebo nemajú byť predmetom posudzovania vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie - teda konania končiaceho vydaním záverečného stanoviska. Príslušný orgán na záver konania vydá rozhodnutie zo zisťovacieho konania, v ktorom rozhodne, či sa daná navrhovaná činnosť alebo zmena činnosti budú posudzovať podľa zákona o posudzovaní vplyvov na ŽP alebo nie. Je však potrebné zdôrazniť, že v danom prípade predmetom konania nie je preskúmanie zákonnosti rozhodnutí o posudzovaní vplyvov strategického parku Nitra na životné prostredie, ale vychádzajúc zo zásady podľa § 54 stavebného zákona, teda že každá stavba pred začatím jej realizácie musí byť predmetom posúdenia orgánom štátnej správy, či žiadateľ (stavebník) a predložená dokumentácia spĺňajú podmienky ustanovené právom na vydanie stavebného povolenia, je predmetom konania v prejednávanej veci preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o povolení na výstavbu a realizáciu preložiek verejných vodovodov a verejných kanalizácií, a to v rozsahu vodných stavieb špecifikovaných v rozhodnutí.“ Obdobný záver vyplýva aj z rozsudkov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžk/38/2020 zo dňa 24.09.2021 a sp. zn. 1Sžk/48/2020 zo dňa 16.02.2022.

51. Správny súd zároveň uvádza, že Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia vydal rozhodnutie č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36 zo dňa 08.10.2015 o tom, že navrhovaná činnosť „Automotive Nitra Project“, ktorú predložil navrhovateľ - Slovenská agentúra pre rozvoj investícií a obchodu, sa podľa § 29 zákona č. 24/2006 Z. z. po ukončení zisťovacieho konania nebude posudzovať. Uvedené rozhodnutie bolo potvrdené v odvolacom konaní (vedenom aj na základe odvolania žalobcu) rozhodnutím Okresného úradu Nitra, odbor opravných prostriedkov, referát starostlivosti o životné prostredie č. OU-NR-OOP4-2015/045777 zo dňa 14.12.2015. Následne bola rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 26S/3/2016-1916 zo dňa 01.07.2021 zamietnutá žaloba žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Okresného úradu Nitra, odbor opravných prostriedkov, referát starostlivosti o životné prostredie č. OU-NR-OOP4-2015/045777 zo dňa 14.12.2015. Rozsudkom Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Svk/15/2022 zo dňa 31.05.2022 bola zamietnutá kasačná sťažnosť proti uvedenému rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 26S/3/2016-1916 zo dňa 01.07.2021. Správnosť uvedených záverov bola zároveň potvrdená uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 633/2023 zo dňa 05.12.2023, ktorý odmietol ústavnú sťažnosť proti rozsudku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Svk/15/2022 zo dňa 31.05.2022. Uvedené pre tunajšie konanie znamená, že rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní je stále právoplatné a záväzné tak pre orgány verejnej správy konajúce v stavebnom konaní, ako aj pre súdy.

52. Zároveň správny súd poukazuje na to, že Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie ako príslušný orgán podľa § 1 ods. 1 písm. c) a § 5 ods. 1 zákona č. 525/2003 Z. z. o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov a podľa § 3 písm. k) zákona č. 24/2006 Z. z. vydal vo veci podľa § 38 ods. 4 zákona č. 24/2006 Z. z. aj záväzné stanovisko č. OU-NR-OSZP3-2017/040798 zo dňa 13.11.2017, v zmysle ktorého je navrhovaná stavba v súlade so zákonom č. 24/2006 Z. z. ako aj s rozhodnutím vydaným v zisťovacom konaní č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36 zo dňa 08.10.2015 (právoplatné dňa 28.12.2015). Zároveň stavebné povolenie vychádzalo aj zo záverečného stanoviska Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 4783/2016-1.7/pl zo dňa 04.11.2016, vydaného podľa § 37 zákona č. 24/2006 Z. z.

53. Za nedôvodnú považoval správny súd aj námietku týkajúcu sa absencie zastavovacieho plánu (bod III.6 žaloby). V zmysle § 9 ods. 2 vyhlášky MŽP SR č. 453/2000 Z. z., ak stavebník žiada o stavebné povolenie postupne na jednotlivé stavby súboru, projektová dokumentácia prvej stavby obsahuje celkovú situáciu (zastavovací plán) celého súboru stavieb vrátane zariadenia staveniska. Správny súd považoval za skutkovo ustálené, že posudzovaná stavba nebola prvou stavbou v rámci celého súboru stavieb a z toho dôvodu nebolo povinnosťou stavebníka v predmetnej veci predkladať zastavovací plán. Ten bol predložený v rámci stavebného povolenia na prvý stavebný objekt areálu, pričom vydaním stavebného povolenia sa zastavovací plán stal záväzným pre priestorové usporiadanie územia. Správny súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, v ktorých sa kasačný súd s predmetnou námietkou vysporiadal rovnakým spôsobom (napr. rozsudok sp. zn. 1 Sžk44/2020 zo dňa 30.11.2022, sp. zn. 6Sžk/17/2020 zo dňa 30.11.2022, sp. zn. 1Sžk/41/2021 zo dňa 21.07.2023 a sp. zn. 4Sžk/21/2021 zo dňa 26.10.2023).

54. Správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú aj námietku príslušnosti Mesta Nitra na vydanie stavebného povolenia č. UHA-DaCH-5484/2016-007-Ing.Dá dňa 04.11.2016 (bod III.8 správnej žaloby). Uvedené stavebné povolenie vydalo Mesto Nitra ako príslušný špeciálny stavebný úrad. Mesto Nitra bolo príslušné vykonať stavebné konanie a vydať stavebné povolenie na základe § 120 stavebného zákona v spojení s § 3a ods. 4 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon). Správny súd však poukazuje na to, že vyššie uvedené stavebné povolenie bolo vydané v inom administratívnom konaní a nie je predmetom posudzovania v prejednávanej veci. Z uvedeného dôvodu akékoľvek námietky týkajúce sa uvedeného stavebného povolenia sú irelevantné a správny súd ich vo vzťahu k preskúmanému napadnutému rozhodnutiu vyhodnotil ako nedôvodné.

55. V súvislosti s námietkou, že stavebné povolenie podpísal Ing. Štefan Hrivňák (bod III.9 žaloby), sa správny súd stotožnil s argumentáciou žalovaného, ktorý poukázal na čl. 10 ods. 2 písm. d) a f) Organizačného poriadku žalovaného, podľa ktorého bol J. C. K. ako riaditeľ odboru Dráhový stavebný úrad, sekcia Železničnej dopravy a dráh ministerstva oprávnený podpísať napadnuté rozhodnutie, keď konal v zastúpení generálneho riaditeľa sekcie. Oprávnenie na podpis stavebného povolenia je internou záležitosťou žalovaného a k rozhodnutiu nie je potrebné prikladať plnomocenstvo.

56. Správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú aj námietku týkajúcu sa nevydania územného rozhodnutia a absencie informácie, že by malo byť vydané akékoľvek osvedčenie o významnej investícii a informácie o predchádzajúcich povinných konaniach v rámci posudzovania vplyvov na životné prostredie (bod III.10 a bod III.13 žaloby). Podľa § 32 ods. 2 Stavebného zákona sa územné rozhodnutie nevyžaduje na umiestnenie strategického parku a na prípravu územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii podľa osobitného predpisu, ak priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením, vyplýva z územného plánu obce alebo z územného plánu zóny. Predmetná stavba sa realizuje ako súčasť Strategického parku Nitra, pre ktorú bolo Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky vydané Osvedčenie o významnej investícii č. 20801/2015-1000-33509 zo dňa 13.07.2015 a č. 20801/2015-1000-35613 zo dňa 22.07.2015.

57. Správny súd v tejto súvislosti poukazuje na právny názor Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, vyslovený v rozsudku sp. zn. 10Sžk/20/2021 zo dňa 17.02.2023 k totožnej žalobnej námietke žalobcu:

„39. Námietka sťažovateľa, týkajúca sa porušenia § 32 ods. 2 stavebného zákona v dôsledku absencie územného rozhodnutia, bola zo strany kasačného súdu vyhodnotená ako nedôvodná z dôvodu, že

táto otázka už bola riešená v konaní o vydaní stavebného povolenia. Kasačný súd navyše uvádza, že právny názor sťažovateľa v danom prípade nemá oporu v zákonom texte. V zmysle § 32 ods. 2 stavebného zákona sa územné rozhodnutie nevyžaduje nielen na umiestnenie strategického parku, ale ani na prípravu územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii (podľa § 1 ods. 3, 8, 11 a 12 zákona č. 175/1999 Z. z.), ak priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením, vyplýva z územného plánu obce alebo z územného plánu zóny. Prípravou územia sú podľa § 1 ods. 12 zákona č. 175/1999 Z. z. činnosti nevyhnutné na zabezpečenie realizácie strategického parku, vrátane výstavby alebo pokračovania výstavby súvisiacich a doplnkových stavieb a zariadení a iných obdobných prípravných činností.

40. V danom prípade osvedčenie o významnej investícii na umiestnenie strategického parku vyplývalo z osvedčení Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. 20801/2015-1000-33509 z 13.7.2015 a č. 20801/2015-1000-35613 z 22.7.2015 vydaných pre stavbu „Vybudovanie strategického parku“ pre spoločnosť MH Invest s.r.o. (navyše bolo vydané aj osvedčenie č. 13489/2016-1000-02437 zo dňa 14.01.2016 pre spoločnosť Jaguar Land Rover Slovakia s.r.o. pre vybudovanie stavby automobilového projektu v rámci strategického parku). Tieto považuje kasačný súd na účely splnenia prvej podmienky § 32 ods. 2 stavebného zákona za dostatočné, pretože v prejednávanej veci kolaudované stavby sa takisto nachádzajú na území strategického parku, a sú súčasťou prípravy objektov v rámci územia strategického parku, hoci ich aj realizuje ako stavebník spoločnosť Jaguar Land Rover s.r.o. avšak opäť len v rámci územia strategického parku. Kasačný súd je teda v zhode s názorom žalovaného i krajského súdu v tom, že umiestnenie kolaudovaných stavieb spadalo pod rozsah ustanovenia § 32 ods. 2 stavebného zákona, pretože sa priestorovo i z hľadiska účelu ich umiestnenia na ne dopadá výnimka z potreby územného rozhodnutia vyplývajúca z citovaných osvedčení o významnej investícii.

41. Splnená pritom bola aj ďalšia zákonná podmienka § 32 ods. 2 stavebného zákona, pretože umiestnenie výstavby strategického parku nebolo v rozpore s platnou územnoplánovacou dokumentáciou mesta Nitra, keďže vyplývalo z územného plánu mesta (bez potreby vypracovania územného plánu zóny pre priestorovo funkčný celok Dražovce), ktorý bol schválený Všeobecne záväzným nariadením mesta Nitra č. 3/2003 v znení dodatkov č. 1 až 5. Samotná skutočnosť, že v územnom pláne sú príslušné lokality označené s funkčným využitím „priemyselný park sever“ a nie „strategický park“ je bez právneho významu, keďže územný plán bol v danom rozsahu prijatý skôr, než bol termín „strategický park“ normatívne zavedený (rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6SŽk/19/2021 z 29.9.2022).“

58. Správny súd odkazuje aj na rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5SŽk/26/2020 zo dňa 28.09.2022 v obdobnej veci, v ktorom kasačný súd uviedol, že „18. Sťažovateľ v podstate tvrdí, že podľa výnimky ustanovenej v § 32 ods. 2 (nevyžadovanie územného rozhodnutia) možno postupovať len vtedy, keď územný plán obce/zóny dostatočne podrobne reguluje územie, kde má byť strategický park umiestnený. Toto ustanovenie však podľa kasačného súdu nevyžaduje, aby pre umiestňovaný strategický park existovalo v územnom pláne obce/zóny podrobne ustanovené priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia. Zákonným predpokladom, ktorý z citovaného ustanovenia vyplýva, je len absencia rozporu umiestnenia strategického parku s priestorovým usporiadaním územia a funkčným využívaním územia, ktoré je v územnom pláne ustanovené. Sťažovateľovi sa nepodarilo preukázať, že umiestnenie strategického parku, v ktorom mali byť povoľované stavby postavené (opätovne súd zdôrazňuje, že sám sťažovateľ v žalobe tieto projekty nerozlišoval), bolo v rozpore s relevantnými časťami územného plánu.“, a tiež že „...pre aplikáciu § 32 ods. 2 stavebného zákona sa nevyžaduje, aby územný plán priamo podrobne riešil umiestnenie strategického parku. Podstatné je, že z územného plánu nevyplýva také priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie dotknutého územia, s ktorým by bol strategický (priemyselný) park v rozpore - napríklad rekreačná funkcia, bytová výstavba a pod.“.

59. Správny súd v tejto súvislosti poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1SŽk/48/2020 zo 16.02.2022, ktorý prešiel testom ústavnosti v uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 416/2022-21 zo 17.08.2022. Totožný právny záver Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky i keď k iným stavbám je obsiahnutý aj v rozsudkoch sp. zn. 10SŽk/40/2020 zo dňa 23.02.2022 a sp. zn. 8SŽk/42/2020 zo dňa 24.11.2021.

60. Vo vzťahu k žiadosti žalobcu o poskytnutie informácie zo dňa 13.09.2017 (bod III. 11 žaloby) správny súd zdôrazňuje, že stavebné konanie a konanie podľa zákona o slobode informácií predstavujú

dve samostatné administratívne konania a to aj vtedy, ak účastník stavebného konania využije svoje oprávnenie a žiadosťou podľa zákona o slobode informácií požiada orgán verejnej správy o kópiu administratívneho spisu. Uvedené znamená, že rozhodnutie vydané v stavebnom konaní a rozhodnutie vydané v konaní podľa zákona o slobode informácií predstavujú aj dva samostatné predmety správneho súdneho prieskumu. Preto prípadná nezákonnosť rozhodnutia vydaného podľa zákona o slobode informácií alebo aj nečinnosť povinnej osoby nemôžu mať za následok nezákonnosť rozhodnutia vydaného v stavebnom konaní.

61. K námietke týkajúcej sa nedodržania lehôt (bod III. 12 žaloby) správny súd uvádza, že lehota na vydanie oznámenia o začatí stavebného konania v zmysle § 61 ods. 1 Stavebného zákona, je procesnou lehotou, ktorá má poriadkový charakter a jej prípadné nedodržanie nespôsobuje nezákonnosť rozhodnutia vo veci. Rovnako tak lehoty pre vydanie rozhodnutia v zmysle § 49 Správneho poriadku majú poriadkový charakter. Aj v prípade, ak by zákonom stanovené poriadkové lehoty dodržané neboli, táto skutočnosť nemá žiadny vplyv na právnu pozíciu žalobcu ako účastníka konania a ani na zákonnosť žalobou napadnutých rozhodnutí. Správny súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sž/98-102/02 zo dňa 17.12.2002, podľa ktorého sa rozhodnutie nezrušuje preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť vecne iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka (obdobne aj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 357/2016 zo dňa 07.06.2016). Formálne zopakovanie administratívneho konania, ak pre účastníka vo vzťahu k skutkovej stránke veci nepredstavuje reálnu možnosť dosiahnuť rozhodnutie v jeho prospech, je neúčelné a nevhodné a za takýchto okolností platí, že nie každé porušenie procesného predpisu má za následok porušenie práv účastníka konania. Žalobca zároveň netvrdil a ani nepreukázal, v čom bol ukrátený na svojich právach v dôsledku nedodržania uvedených lehôt. Preto správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú aj túto žalobnú námietku.

62. Na základe uvedeného dospel správny súd k záveru, že žalovaný ako aj minister vydali svoje rozhodnutia na základe dostatočne a spoľahlivo zisteného skutkového stavu, pričom tieto považuje správny súd za vecne správne a riadne odôvodnené. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia ministra a prvostupňového rozhodnutia žalovaného v intenciách podanej žaloby dospel správny súd k záveru, že žaloba nie je dôvodná, a preto ju podľa § 190 SSP zamietol.

63. O práve na náhradu trov konania rozhodol správny súd podľa § 168 SSP, podľa ktorého úspešnému žalovanému právo na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal, nakoľko ide o orgán štátnej správy a v konaní mu žiadne trovy nevznikli.

64. O trovách ďalších účastníkov v 1. až 5. rade rozhodol správny súd tak, že im náhradu trov konania podľa § 169 SSP nepriznal, keď týmto ďalším účastníkom nebola správnym súdom v konaní uložená žiadna povinnosť. Za uloženie povinnosti nemožno považovať postup správneho súdu, ktorý ďalším účastníkom v súlade s § 105 ods. 2 písm. a) SSP doručil správnu žalobu s prílohami s výzvou na vyjadrenie. Uvedené platí aj v prípade výzvy správneho súdu podľa § 106 ods. 2 SSP (napr. uznesenia Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Svk/21/2025 zo dňa 31.07.2025 a sp. zn. 7Svk/1/2025. zo dňa 26.02.2025). Správny súd nezistil a ďalší účastníci netvrdili ani dôvody hodné osobitného zreteľa, na základe ktorých by bolo možné priznať im právo na náhradu trov konania.

65. Toto rozhodnutie prijal senát Správneho súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť do jedného mesiaca od jeho doručenia, na Správny súd v Bratislave. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.